

Man gik altså til:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om nedsættelse af et fællesudvalg til afgørelse af uoverensstemmelserne mellem Danmarks Rederiforening og Radiotelegrafistforeningen af 1917.

Valgt blev: *Egon Jensen, Anker Jørgensen, Helge Nielsen, Peter Nielsen, Poul Nilsson, Viola Nørlov, Carl Petersen, Orla Pedersen, Axel Kristensen, Poul Hartling, Jens Peter Jensen (Sorø amt), Thisted Knudsen, Asger Jensen, Ninn-Hansen, Poul Sørensen, Baumgaard og Vivike.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov for Færøerne om rettens pleje.

(Lovforslaget (nr. 39) findes i tillæg A. sp. 571, fremsættelsen i tidenden sp. 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Johan Nielsen: Det må være velgørende for det høje ting, efter at det har haft et så alvorligt problem til behandling, at gå over til noget så tamt som et lovforslag om rettens pleje på Færøerne.

Om dette lovforslag skal jeg ikke sige så forfærdelig meget, da det er behandlet af eksperter, da det har fået tilslutning af de færøske myndigheder, og da det — efter hvad jeg har forstået på de andre ordførere — vil komme til behandling i et udvalg, hvor det vil blive genstand for nærmere drøftelse. Men jeg har alligevel et par hjertesuk i forbindelse med dette lovforslag.

Det fremgår af lovforslaget, at man gerne vil bringe loven à jour med dansk lovgivning og dog i nogen grad tillempe den efter de særlige færøske forhold. Bl. a. hæftede jeg mig ved, at lovsproget er dansk og færøsk. Sådan har det jo været i de sidste år, men jeg kan huske tilbage til den tid, da ikke blot lovsproget, men også skolesproget og kirkesproget var dansk. Nu er det blevet færøsk; det er vi glade for, og det siger vi tak for. Men alligevel synes jeg ikke, vi er kommet helt så langt med denne ajourføring, som vi burde. Jeg håber derfor ikke,

at den højtærede formand synes, at jeg afviger for meget fra det foreliggende lovforslag, når jeg lige nævner, at jeg ville føle endnu større taknemlighed, hvis de kunstnere, de færøske forfattere, som kun skriver på færøsk, og som ikke bliver oversat til dansk, kunne få del i den støtte, som forfattere i den øvrige del af kongeriget får.

Så kommer jeg tilbage til emnet. Der er også en anden ting, jeg gerne vil anke over, og som bør ændres, før jeg finder tilstandene fuldkomne. Der har jo været tradition for, at dommeren på Færøerne — sorenskriveren kalder vi ham — har været dansker. Det er sket, at kvalificerede færinger har søgt embedet som dommer på Færøerne, men de har ikke kunnet få det med den motivering, at man ikke kan sætte en færing til at være dommer i et så lille samfund. Den motivering kan jeg ikke godtage. Jeg kan ikke lade være med at spørge: hvad om det var en ungkarl, som rejste derop, en dansker, som var ugift? Og hvad så, hvis han blev gift med en færøsk pige, skulle han så søge sin afsked eller vende tilbage, fordi han var kommet i familie med færinger?

Hertil kommer, at det er en sag, som ligger mange på sinde, bl. a. foreningens Norden, som har villet gøre en indsats for, at også færinger, som er kvalificerede, skal kunne blive dommere på Færøerne. Hvis det sker, så er den sidste skanse faldet af det, som jeg vil kalde for danskhedens domæne på Færøerne.

Når jeg har sagt det, skal jeg tilføje, at jeg i den sidste halve snes år, hvor jeg har haft lidt at gøre med færøsk politik, har mærket stor velvilje fra dansk side over for Færøerne; ikke blot er levedoden på Færøerne steget meget, men man har også forstået, at færingerne er en særlig nation, som man vil yde de rettigheder, en nation bør have. Hvis man kunne bringe det dertil, at de færøske forfattere, som kun skriver på færøsk, kunne få støtte på lige fod med dem, der skriver på dansk, og at en færing — lige gyldigt hvilket embede det er — hvis han har de samme kvalifikationer som en syddansker, kan få embedet, vil jeg sige, at tilstandene på Færøerne er sådan, at jeg vil være med til at anbefale, at FN sender en delegation til Færøerne for at se, hvor godt et nationalt mindretal er blevet behandlet